

VÄRDEBESKRIVNING**Område av riksintresse för naturvård i Hallands län****Datum:** 2023-04-14**Områdesnummer:** NRO 13 018**Områdesnamn:** Simlångsdalen-Tönnersjöheden**Kommun:** Halmstad, Laholm**Tyngdpunktskoordinat (N, E):** 6286582, 389954 (SWEREF 99 TM)**Area:** 15 805 ha**Naturgeografisk region:** 10 Södra Hallands kustland och 11 Sydsvenska höglandets och smålandsterrängens myrrika västsida.**Regionindelning för sjöar och vattendrag:** Avrinningsområde 100 Fylleån, 99 Genevadån, 98 Lagan**Agrara kulturlandskapsregioner:** Region nr. 5 och 2**Landskapsformer:** Slätt med lägre relativ höjd än 20 m, sprickdalslandskap (strukturpräglad landskap), kullig terräng med relativ höjd 20-50 m**Riksvärde:**

Geovetenskap		
Odlingslandskap	Naturbetesmark	Flora
	Äng	Flora
Vattendrag		Fauna
		Flora
Myrkomplex	Topogent kärr	Flora
		Fauna
	Soligent kärr	Fauna
	Sluttande mosse	Fauna
	Platåformigt välvd mosse	Fauna
Våtmarkskomplex		
Mossekomplex	Svagt välvd mosse	Fauna
	Mad vid vattendrag	Fauna
Naturskog	Barrblandskog	Fauna
	Ädellövskog	Flora
		Fauna

Värdebeskrivning: Simlångsdalen-Tönnersjöheden har omfattande geovetenskapliga värden där till exempel övergången mellan Fylleåns dalgång och det sydsmländska peneplanet är av stort geomorfologiskt intresse. Inom området finns en unik koncentration av ostörda våtmarker, präglade av den höga humiditeten och närheten till havet. Växt- och djurlivet är varierat och ett flertal hotade eller sårbara biotoper och arter förekommer såsom vildlax och havsöring.

Porsbjärskomplexet är ett stort myrkomplex som utgörs av högt värderade topogena kärr, soligena kärr, sluttande mossar och plåtåformigt välvda mossar. Tönnersjöheden utgör ett värdefullt våtmarksskomplex bestående av olika välvda mossar och madtyper. I området ligger också ett värdefullt mossekomplex bestående av sluttande mossar och svagt välvda mossar. Området hyser också en rik flora och fauna. Våtmarker vid Stughultabäcken utgörs av ett värdefullt våtmarksskomplex med högt värderade soligena kärr och mad vid vattendrag. I anslutning till våtmarkerna finns på flera ställen värdefulla naturskogsliknande skogar.

Tönnersjöhedens försökspark tillhör de mest väl dokumenterade skogsområdena i Sydsverige och är av stor betydelse för bland annat skoglig forskning och försöksverksamhet. Stora Skärsjön är en av de viktigaste referenssjöarna i kalkningsprogrammet i länet och även Simlångssjöarna är limnologiskt intressanta.

Fylleån är med sin genuina stam av lax av stort fiskeribiologiskt värde och ån hyser även en mycket artrik bottenfauna. Laxstammen bedöms ha mycket stort skyddsvärde med få motsvarigheter i landet. I Fylleån finns rödlistade arter som havsnejonöga (EN), sjökrimmerlav (CR), vildris (VU), ål (CR), utter (NT) och flodpärlmussla (EN).

Mästocka ljunghed är av stort värde som en kontinuerligt hävdad ljunghed med intressant flora.

Gårdshult utgör ett representativt odlingslandskap av äldre karaktär med lång kontinuitet.

Torlabo-Bögilt utgör också ett representativt odlingslandskap av äldre karaktär med lång kontinuitet. Ängsmark som utgörs av hackslått, sidvallsäng, träd- och buskbärande äng och annan öppen äng förekommer liksom en mindre del öppen hagmark. Här återfinns art- och individrika växtsamhällen med hävdgynnade arter som slåttergubbe och svinrot.

I Broddared finns representativ äng och naturbetesmark som utgörs av annan öppen äng och björkhage. Här återfinns art- och individrika växtsamhällen med hävdgynnade arter som slåttergubbe och svinrot.

Huvudkriterier: A, B, C, D

Förutsättningar för bevarande: Värdefulla geologiska bildningar samt våtmarks- och naturskogsområden bevaras ostörda. Fortsatt hävd av Mästocka ljunghed. Tönnersjöhedens försökspark bevaras. Fylleån är i nuläget påverkad av

vattenkraft, fragmentiserad och med bristande konnektivitet. För att bibehålla värden knutna till ån behöver konnektiviteten i ån förbättras genom att möjliggöra passage för fisk och övrig fauna. Goda förutsättningar för laxreproduktion behöver skapas i Fylleån, bland annat genom fortsatt kalkning. Åtgärder för att rädda vildlaxen här och även på andra håll utmed västkusten är mycket angelägna. Förutom kalkningsverksamhet är det bland annat åtgärder rörande skattningen av laxstammen som måste anpassas till en långsiktigt hållbar nivå. Ekologiskt funktionella skydds-zoner kring vattendragen bevaras. Åtgärder som kan påverka Stora Skärsjöns värde som referenssjö negativt undviks i sjön eller dess tillrinningsområde.

Naturvärden inom riksintressets vattendrag påverkas i hög grad av vad som sker i strandzonen och i uppströms belägna vattenområden såsom tillkommande små biflöden och diken. På vissa platser skulle det vara positivt för naturvärden i vattendraget att skapa lövskogsklädda kantzoner samt skydds-zoner mot åkermark kring vattendraget.

Vattendragens och våtmarkernas värden kan påverkas negativt av exempelvis bebyggelseexploatering och annan exploatering, vägdragning, ledningsdragning, anläggningar för energiproduktion, täktverksamhet, utfyllnad, dagvatten, avloppsvatten, vattenreglering, vattenavledning, kulvertering eller förändring av vattendragens hydrologi, sträckning eller bottenprofil, vandringshinder, vattenuttag, skogsbruk och då särskilt skogsavverkning, skogsdikning, nydikning, skogsgödsling, markberedning och plantering av gran i vattendragens närområde, borttagning av strandnära träd och buskar, tillförsel av organiska gifter, tillförsel av näringsämnen, försurning, tungmetallnedfall eller utsläpp, överfiske, inplantering av främmande arter och fiskstammar, invasiva främmande arter, arrangerat friluftsliv och vattensport i och vid Fylleån, klimatförändringar.

För att bibehålla värden som hör samman med äldre tiders brukande krävs fortsatt jordbruk med åkerbruk, ängsbruk, naturvårdsinriktad betesdrift och skötsel av landskapselement, restaurering av igenvuxna ängar och naturbetesmarker. Att de ur naturvårdessynpunkt mest värdefulla skogsområdena skyddas som naturreservat ger ytterligare förutsättning för bevarande av områdets skogliga värden.

Värden i odlingslandskapet och skogsområden kan påverkas negativt av bebyggelseexploatering och annan exploatering, anläggning för energiproduktion, vägdragning, ledningsdragning, luftledning, täktverksamhet, skogsbruk, minskad eller upphörd jordbruks/ängsbruk/betesdrift, skogsplantering på ängsmarker och betesmarker, skogsplantering på jordbruksmark, energiskogsodling, intensiv växtodling, spridning av gifter eller gödselmedel, slitage och störningar från friluftsliv, invasiva främmande arter, klimatförändringar.

Säkerställande: Naturreservaten Fylleåns dalgång, Årnarp, Gårdshult, Danska fall, Lillared-Klövaberget, Hule norra och Hule södra, Bröda, Veka norra och Veka södra, Sundsholm, Långhultamyren, Sutarebo, Svarta klippan, Stavsbjär, Porsbjär, Söderängarna och Mästocka ljunghed.

Områden med landskapsbildsskydd inom riksintresseområdet är Eriksköp samt Fylleåns dalgång och område runt Storsjön.

Natura 2000-områden som är utpekade enligt både fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet är Tönnersjöområdet och Mästocka (SE0510170), Söderängarna (SE0510089), Långhultamyren (SE0510116) och Porsbjär (SE0510023).

Natura 2000-områden som är utpekade enligt art- och habitatdirektivet är Mästocka ljunghed (SE0510014), Fylleån (SE0510132), Brogård (SE0510096), Årnarp (SE0510097), Danska fall (SE0510120), Klövaberget (SE0510021), Gårdshult (SE0510090), Bögilt (SE0510153), Stavsbjär (SE0510156), Svarta klippan (SE0510025) och Sundsholm (SE0510106).

Områdets huvuddrag: Simlångsdalen-Tönnersjöheden ligger inom Sydsveriges mest humida område på västkanten av sydsvenska höglandet. Huvuddelen av området ligger uppe på en höjdplatå, det så kallade sydsmåländska peneplanet. I nordvästra delen rinner Fylleån i en sprickdal. Mellan Simlångsdalen och Gyltige vidgar sig ån till fyra sjöar på rad. Sjöarna ligger ca 65 m ö h och på endast någon kilometers sträcka höjer sig landskapet drygt 100 meter upp till höjdplatån, som ligger ca 175 m ö h.

Berggrunden består av röda gnejsar med inslag av smärre grönstensförekomster. De lösa avlagringarna utgörs främst av sandiga och grusiga urbergsmoräner samt isälvsavlagringar. De lösa avlagringarna dominerar, men avbryts på sina ställen av naket berg i form av rundhällar och lodräta bergbranter. Höjdplatån har över stora arealer ett småkulligt landskap präglad av dödismorän. Stråk av isälvsavlagringar med främst rullstensåsar förekommer. Höjdplatån är påfallande sjöfattig. Den höga nederbörden i förening med den flacka topografin har dock medfört att stora arealer våtmarker finns här. Huvuddelen av våtmarkerna är försumpningstorvmarker. Avrinningen sker i huvudsak till Fylleån och dess biflöde Assman samt till Brostorpaån och Killebergsån för de södra delarna.

Inom Tönnersjöhedens försökspark, som ligger i sluttningszonen mot kustslätten, finns ett geologiskt intressant dödilandskap med flera sjöar, till exempel Stora Skärsjön, i svackorna. Genom området går ett system av bland annat getryggsformade rullstensåsar. Dessa utgör de övre delarna av det stråk av isälvsavlagringar som har sin början i Eldsbergaåsen i väster. I de lägre delarna av Fylleåns dalgång finns isälvsavlagringar i form av deltabildningar, dalfyllnader, terasser och rullstensåsar. Mellan Marbäck och Skedala har Fylleån bitvis en kanjonartad fåra omgiven av branta bergsidor. Här bildar ån en serie forsar och fall över trappstegslikt ordnade hyllor i gnejsen. Från Skedala och västerut rinner Fylleån med ett slingrande lopp, djupt nerskuren i kustslättens jordarter.

På höjdplatån dominerar vidsträckta myrar de lägre delarna och barrskogar de högre. Gårdarna ligger glest och arealen jordbruksmark är liten. Historiskt utgjordes skogsvegetationen i huvudsak av lövskogar, bland annat bok och bergesk, men dessa skogar har i dag liten utbredning. Ädellövskogar med bok och ek som har lång skoglig kontinuitet förekommer dock. Området var starkt

präglat av ljungränning, utmarksbetning och myrslätter. Vid sekelskiftet var här ett i det närmaste kalt ljunghedslandskap. Genom omfattande skogsodling eller spontan igenväxning har ljunghederna omvandlats till barr- och blandskogar. Naturskogsliknande skogar med blandskogar av gran, tall, ek, björk och asp, som uppkommit genom spontan igenväxning av hedmarker finns bland annat vid Porsbjär, Söderängarna och Ebbared. Dessa områden utgörs av skogklädda fastmarksöar omgivna av våtmarker. I Fylleåns dalgång är andelen jordbruksmark och lövskog betydligt större än på höjdpaltån. På sluttningarna ned mot Simlångssjöarna och utmed Assman finns dock en hel del ek- och bokskogar och nyckelbiotoper med ädellövskog. Mellan Marbäck och Fyllebro finns frodiga lövblandskogar och naturbetesmarker med en rik flora utmed Fylleån. För övrigt dominerar artfattiga hedskogar i området.

Det är dock i första hand de vidsträckta våtmarksområdena som präglar området. Totalt finns 14 klass I-områden, enligt våtmarksinventeringen, med en sammanlagd våtmarksareal på över 4 000 hektar inom området. Våtmarksområdena är utpekade i myrskyddsplanen, som myrskyddsobjekten Tönnersjöheden och Porsbjärskomplexet (*Naturvårdsverket 2007*) och som Ramsarområde (ID 1131 Tönnersjöheden-Årshultsmyren). Svagt välvda, plåtåformigt välvda och sluttande mossar dominerar. Inslaget av fattigkärr, såväl sluttande (soligena) som plana (topogena) är stort. Sluttande kärr med pors och blåttäl är talrika i området. Det är en våtmarkstyp som endast har liten utbredning i landet utanför detta område. Även sumpskogar med tall och björk är vanliga. Därutöver finns inslag av fukthet i anslutning till fastmarksholmarna och limnogene våtmarker utefter vattendragen. Inslaget av växter med sydvästlig (sydatlantisk) utbredning är stort, till exempel bergek, myrlilja, klockljud, stenmåra, granspira (NT), borsttåg (NT), hårginst (NT), klockgentiana (EN) och kambräken. Exempel på nordliga arter är sumpstarr, dvärgbjörk och linnea. Omfattande forskningsarbeten har gjorts inom vissa myrområden, bland annat på Roshultsmyren, vilket gör dem värdefulla ur dokumentär synpunkt.

Tönnersjöheden ligger i Sydsveriges mest humida område vilket skapat för landet unika myrkomplex. Här finns stora högmossar som blandas med välutbildade topogena kärr och åmader. Tönnersjöhedens plåtåmossar, excentriska och sluttande mossar har klassats som några av de mest värdefulla i landet. Vanliga formelement är gölar och dråg. Soligena kärr och fukthedar finns i övergångszoner mot fastmarken. Delar av myren är terrängföljande. I området växer bland annat klockgentiana (EN) och skaftslamkrypa (VU). Sumpskogar och annan naturskog finns i delar av komplexet. Myrarna och den ingående fastmarken har en mosaikartad utbildning. Vid Viltrabygget finns ett öppet hed- och myrlandskap och området om ca 230 hektar bränns i stort sett årligen sedan 50 år tillbaka och är unikt genom storlek, hävdens kontinuitet och genom ett rikt växt- och djurliv. Hävden bidrar till ett rikt inslag av blottad jord och sand som är gynnsamt för många marklevande organismer t.ex. guldsandbi (NT). Landets största kända koloni av guldsandbi finns inom Tönnersjöheden. Andra mosaikartade områden är Söderängarna och Norra Ängarna vid Gårdshult, Mölleryggen och Hönekulla vid Roshult, samt Stålehult vid Långhultamyren. Värdefulla skogsmyrmosaiker finns vid Stughultabäcken, Ladbacken, Rävshult och Bonnabygget.

Mästocka ljunghed i riksintresseområdets södra del är troligen den enda ljungheden i landet som har hävdats på traditionellt sätt med regelbunden bränning och extensiv betning ända fram tills idag. Heden bränns i omgångar med ett bränningsintervall på 7-8 år för respektive delområde. Den intressanta vegetationssuccession som bränningen ger upphov till kan lätt studeras här. På Mästocka ljunghed finns värdefull flora, fauna och funga. Exempelvis finns arter som hårginst (NT) och en mängd sällsynta ginstfjärilar, mosippa (EN), cypresslumner (VU), huvudbägarlav (EN) och plattlumner, som gått starkt tillbaka i takt med att ljunghederna försvunnit. Även inom bombfältet vid Asperammsmossen finns ljunghedar med riklig förekomst av dessa arter. Dessa områden bränns regelbundet för att förhindra bränder i samband med övningsverksamheten inom skjutfältet.

Porsbjärsmynen och omgivande marker beskrivs i myrskyddsplanen (Naturvårdsverket 2007) som ett stort och mångformigt myrkomplex. Sluttande mossar med väl utbildade höljor och dråg samt enstaka bäckdråg dominerar myrkomplexet tillsammans med platåmossar och svagt välvda mossar. I komplexet ingår även betydande arealer med topogena och soligena kärr. Det finns inslag av fukthet i anslutning till fastmarksholmarna och limnogena våtmarker efter vattendragen. Klockgentiana och dvärgbjörk är exempel på arter som växer här. Stora kärr med rikliga förekomster av myrlilja följer några av avvattningsdrågen. Myr, tjärnar och naturskogsbeklädda fastmarksholmar bildar en mosaik. Skogen är till stora delar naturskogsartad. Tall och gran dominerar, ofta som barrblandskog, bitvis dominerar gran. Måttlig förekomst av torrträd och lågor. Visst inslag av asp. Ljunghedar har tidigare funnits i området och inslag av kvardröjande betesgynnad flora finns som mosippa (EN), cypresslumner (VU) och kambräken. Porsbjär hyser ett rikt fågelliv. Hydrologiskt är myrkomplexet i stora delar intakt. Dikningar finns dock i de yttre norra delarna. Myren går in i Kronobergs län och gränsar där till våtmarker i området kring Hunnsberget. Myrskyddsobjektet följer dock länsgränsen.

Fylleån är utpekad som särskilt värdefullt vatten av Naturvårdsverket och Fiskeriverket och är ett känsligt vattendrag som utgör livsmiljö för en mängd rödlistade arter som exempelvis havsnejonöga (EN), sjökrimmerlav (CR), vildris (VU), ål (CR), utter (NT) och flodpärlmussla (EN). Fylleån har ett mycket artrikt bottenfaunasamhälle med många rödlistade arter och en ursprunglig laxstam som är genetiskt unik och har mycket stort skyddsvärde. Laxstammen i Fylleån är hotad och har bedömts ha nedsatt reproduktionskapacitet baserat på elfiskedata från 2017-2021 (*Ahlbeck Bergendahl, I. och Staveley, T., 2022*). Laxen leker huvudsakligen mellan Fyllebro och Marbäck, men lämpliga lekströmmar finns också högre upp i vattendraget. Det finns dock svåra vandringshinder vid Marbäck och Linneberg. Havsöringstammen i Fylleån bedöms ha stort skyddsvärde med få motsvarigheter i länet. Havsnejonöga förekommer i ån. Regelbunden förekomst och lek finns uteslutande i vattendrag som mynnar på västkusten. Arten återfinns nu i mycket få exemplar och förekomsten av lekgröpar i Halländska vattendrag har minskat från 20 vattendrag år 2015 till att enbart återfinnas i 3 vattendrag år 2022. Arten riskerar att försvinna helt från svenska vatten och Halland har ett särskilt ansvar för bevarandet eftersom större delen av det svenska beståndet återfinns i länet. Vandringshinder utgör ett hot mot arten när den hindras från att nå sina reproduktionsområden längre upp i

åarna. I Fylleån finns flera vandringshinder som försvårar för vandrande fisk. Vid första vandringshindret vid Fyllinge kvarn finns en laxtrappa men det skulle behövas ytterligare förbättringar för att underlätta för svagsimmande arter som exempelvis ål och havsnejonöga.

Fylleåns värden ligger också i att den har en varierad och relativt naturlig morfologi med blockrika, strömmande sträckor omväxlande med lugnflytande sträckor, forsar och fall och att vattnet har en förhållandevis naturlig vattenföring. Ån är även av internationellt intresse och är utpekad som både Ramsarområde och Natura 2000-område.

Djurlivet är rikt och varierat i riksintresseområdet. Vid Fylleån förekommer bland annat kungsfiskare (VU), strömstare och forsärla och i lövskogarna utmed ån tillkommer arter såsom härmsångare, stenknäck, mindre hackspett (NT) och sommargylling (EN). I myrområdena häckar bland annat trana, grönbena, ljunpipare och orre. Vid Esmared finns rastplatser för bland annat trana och gäss. I skogarna på höjdplatån häckar tjäder, pärluggla, sparvuggla, nötkråka, mindre korsnäbb m. fl.

Tönnersjöhedens försökspark är ett av de mest väl dokumenterade områdena i Sydsverige vad beträffar vegetation, vegetationsutveckling och markförhållanden. Där finns utlagda ett flertal långsiktiga skogliga försök. Det är ytterst angeläget att detta område reserveras för skoglig forsknings- och försöksverksamhet samt annan forskning som är förenlig därmed. Under senare år har bland annat markförurningen studerats här genom jämförelser med äldre markkemiska undersökningar i området.

Stora Skärsjön är en viktig referenssjö i kalkningsprogrammet. Den är en näringsfattig klarvattensjö som trots grandominans i tillrinningsområdet inte är försurad ännu, pH ligger mellan 6,5 och 7,0. Simlångssjöarna och då framför allt Gyltigesjön, är av limnologiskt intresse som genomrunna, humösa, skiktade sjöar.

Det representativa odlingslandskapet Gårdshult ligger i skogsbygd och är av äldre karaktär. Öppna före detta åkrar omväxlar här med lövdungar med ek och andra lövträd som bok, lind, lönn och hassel. Talrika odlingsrösen, stenmurar och före detta åkerytor. I slutningen mot Assman finns en äldre sidvallsäng där slåttern återupptagits. Omfattande restaureringar har gjorts och det biologiska innehållet i både betesmarker och ängsmarker har ökat enormt. I ängsfloran återfinns arterna; gökärt, stagg, knägräs, svinrot (NT), ängsvädd, hirsstarr, ängsviol, grönvit nattviol, prästkrage. Mer sparsamt förekommer jungfrulin, Jungfru Marie nycklar, granspira (NT), darrgräs, ullsäv, ängsstarr (NT), tätört.

Det representativa odlingslandskapet vid Torlabo - Bögilt är av äldre karaktär och har lång kontinuitet. Här finns fossil åker, lövtäktsträd och rikt med slätterängar. Lokalerna Torlabo och Bögilt utgörs av ängsmark i form av hackslått, sidvallsäng, träd- och buskbärande äng och annan öppen äng. En liten del öppen hagmark finns även här. Hackslåttängen hävdas på traditionellt vis med lieslätter. Marken är delvis helt öppen, delvis med ett träd- och buskskikt av lövträd. Här finns vegetationstyper som ljunghed, rödvenhed, rödvenäng och

gräs- och lågstarräng. De art- och individrika växtsamhällena hyser arter som ljung, stagg, svinrot (NT), ängsvädd, slåttergubbe (VU), granspira (NT), Jungfru Marie nycklar, ängsstarr och jungfrulin.

Den representativa ängsmarken i Broddared utgörs av annan öppen äng och naturbetesmarken av björkhage. Här finns vegetationstyper som örtrik friskäng, rödvenäng, svinrotäng och rödvenhed. De art- och individrika växtsamhällena hyser arter som slåttergubbe (VU), gökärt, prästkrage, svinrot (NT) och ängsskallra.

Anmärkningar: Kommunala naturvårdsintressen i Halmstad kommun som ligger inom riksintresseområdet är Fylleån-Snöstorp-Hagön (16), Fylleåns dalgång Marbäck-Snöstorp (36), Fylleån-länsgränsen-Gyltige (118), Brogård (37), Årnarp (38), Fylleåns dalgång Breared-Marbäck (41), Gyltige-Bråared (116), Torlabo-Bögilt (115), Broddared (145), Högalt Oxakullen (148), Högalts storskog (149), Stavsbjär (120), Skifteboån-Skavsjön (150), Årnaböke (146), Västra Tönnersjöheden (39), Bala (44), Svalilt (90), Älvasjön (47), Porsbjär (122), Simlångsdalen (79), Myrar kring Långhulten (88), Norra ängarna-Assman (46), Attavarmossen (52), Söderängarna-Mölleryggen (43), Getamossen (49), Eriksköp (78), Gropabackarna (48), Gårdshult (45), Lillared-Klövaberget (79), Hule (81), Bröda (82), Veka (83), Sundsholm (84), Bastamossen, Storsjön-Uttramossen (89), Asperamsmossen (51), Öringabäcken-Brostorpsån (50). Kommunala naturvårdsintressen i Laholms kommun och som ligger inom riksintresseområdet är Mästocka ljunghed (109), Myrar runt Mistrelt och Äspelt (119), Bastamossen (120), Stughultabäckens dalgång (121), Söderängarna-Blåhålemossen (124), Öringabäcken-Brostorpsåns dalgång (125), Asperamsmossen (126).

Inom området finns 14 våtmarker med en sammanlagd areal på över 4 000 ha som bedömts tillhöra klass I i våtmarksinventeringen för länet. Dessutom finns ett antal klass II-objekt. VMI ID: 04C8J04,07, 04C9J01. (1/3 av myrarna i Porsbjärskomplexet går in i Kronobergs län). 04C6I06, 04C6J06, 04C7H05,09,14, 04C7I01-05, 04C8I02,04, 05, 07 (Tönnersjöheden). Porsbjärskomplexet ingår i myrskyddsplan för Sverige.

I Naturvårdsverkets urskogsinventering har Porsbjärsområdet förts till klass I samt Söderängarna och Ebbaredsskogen till klass II.

Ingår i nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (objekt N 8001, N8005, 80-51, 80- 63/64) och i länsstyrelsens program för bevarande av natur- och kulturmiljövärden i odlingslandskapet (objekt 80-17, 80-38, 80-50).

Området berör område av riksintresse för friluftsliv nr FN 12 Simlångsdalen-Fylleåns dalgång.

Stora Skärsjön är en viktig referenssjö i kalkningsprogrammet.

Referenser:

- Ahlbeck Bergendahl, I. och Staveley, T. 2022.* Sveriges nationella rapport till arbetsgruppen för Atlantlax (WGNAS) gällande 2021 års datainsamling. Sveriges lantbruksuniversitet Institutionen för akvatiska resurser.
- Bråkenhielm, S. 1982.* Urskogar, Inventering av urskogsartade områden i Sverige. SNV PM 1508.
- Caldenius, C. m.fl. 1966.* Beskrivning till kartbladet Halmstad. SGU Ser Aa N:o 198.
- Fiskeristyrelsen 1984.* Bevarande av de svenska fiskbeståndens genetiska resurser.
- Fiskeriverket, beslut 1988-04-11* rörande Områden av riksintresse för yrkesfisket, områden av särskilt intresse för fritidsfisket samt områden av särskilt intresse avseende stammar av fisk.
- Forslund, M. och Rundlöf, S. 1984.* Inventering av våtmarker i Hallands län. Länsstyrelsens meddelande nr 1985:1.
- Johansson, C. 1972.* Översiktlig grusinventering i Halmstads kommunblock och Torups kommun.
- Länsstyrelsens medd. nr 1972:6.* Malmberg,,S. 1974. Myrarna vid Långhultabacken. Länsstyrelsen.
- Länsstyrelsen i Hallands län, 1990:* Ängs- och hagmarker i Halmstads kommun. Länsstyrelsen 1990:7. Halmstad.
- Länsstyrelsen i Hallands län, 1994:* Bevarandeprogram för odlingslandskapets natur- och kulturmiljövärden. Länsstyrelsen 1994:11. Halmstad.
- Länsstyrelsen i Hallands län 1985.* Våtmarker i Hallands län, meddelande 85:1.
- Länsstyrelsen 1996.* Naturvårdsprogram för Hallands län. Del 3 Halmstads kommun.
- Länsstyrelsen 1996.* Naturvårdsprogram för Hallands län. Del 1 Laholms kommun.
- Länsstyrelsen, 1988.* Områden av riksintresse för naturvård - Hallands län.
- Malmer, N. 1976.* Fysisk planering - naturvårdssynpunkter på östra delarna av Breared, Tönnersjö och Veinge socknar. Avd för ekol. botanik vid Lunds universitet.
- Malmström, C. 1937.* Tönnersjöhedens försökspark i Halland. Medd. Statens skogsf. inst. 30.
- Mjössberg, S. och Pahlsson, M. 1973.* En glacialmorfologisk kartläggning vid Simlångsdalen. Naturgeogr. inst. Lund.
- Olausson, E. 1957.* daas Moor Roshultsmyren. Lunds universitet årsskrift av 2, 53 N.F.
- Torkelsson, S. och Ahren, A. 1986.* Referenssjöar i Hallands län. Länsstyrelsens medd. Nr 1987:2.
- Naturvårdsverket, 1996:* Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet. Stockholm.
- Naturvårdsverket 1994.* Myrskyddsplan för Sverige.
- Naturvårdsverket 2007.* Myrskyddsplan för Sverige, objekt i Hallands län. Särtryck ur Myrskyddsplan för Sverige, delrapport: objekt i Götaland. Rapport 5670, april 2007.

Ahren, P.M. 1982. Veinge sockens nordöstra del, Mästockafältet, översiktlig naturvårdsinventering. Länsstyrelsens medd. nr 1982:7.